

Školski časopis **B i s t r i n a**

Osnovna škola Primorje-Smokovljani
Školska godina 2012./2013.

Uvodna riječ:

Dragi učenici Osnovne Škole Primorje...

...vjerujemo da s nestrpljenjem očekujete drugo izdanje našeg školskog časopisa Bistrina u kojem se nalaze svi naši uspješni i manje uspješni radovi koje smo svojom maštom, trudom i naporom doveli do savršenstva. U njemu se nalaze mnoga naša književna i likovna djela koja su uz pomoć nastavnika likovne kulture i hrvatskog jezika dosegli vrhunac. Osim likovnih i književnih djela ne smijemo zaboraviti i prezentacije koje su uz pomoć nastavnica iz geografije, informatike i biologije izradili učenici viših razreda na izvan - nastavnim aktivnostima ili u programu određenog predmeta. Iz njih ćete moći saznati više o određenim temama kao što su pojedine države, naselja itd.

Također ove godine, naši sedmaši i osmaši su doživjeli nezaboravno putovanje (ekurziju). Posjetili su Istru i Plitvička jezera. Nekim čudom, nije bilo većih problema.

Ne smijemo zaboraviti spomenuti našeg vjernog nastavnika Slavka, koji je posvetio više od pola svog života da bi mnoge generacije podučio matematiku i fiziku i kojemu je ova godina posljednja godina rada. Ovim putem mu želimo zahvaliti na trudu koji je posvetio ovoj školi i učenicima u njoj. O njegovu životu ćete saznati više u jednom od dijela ovog časopisa, koji su osmislili naši vrijedni osmaši od kojih se ove godine rastajemo i koji će nam sigurno svima nedostajati.

Katarina Stanković & Antonela Dender

Školske novosti

* Ove školske godine naša zbornica dobila je tri nova člana: učiteljicu za 1. razred Anu Mijić, nastavnicu informatike Ivanku Vatović te nastavnika tehničke kulture Tomislava Matagu.

Učenici su kako doznajemo jako zadovoljni...

* Škola je dobila deset novih učenika, prvašića. To su: Danijel Božić, Lana Bazdan, Marko Butigan, Antonio Lujo, Tea Vatović, Laura Čikato, Matej Mišković, Lovro Konsuo, Mario Raič, Ana Stanković
Njihova razrednica je ujedno i njihova učiteljica Ana Mijić.

* Na kraju ove školske godine napustit će nas pet osmaša: Matko Milin, Marija Magdalena Stanković, Andro Čamo, Ivana Sentić i Mia Kaznačić.

Svi su se složili da će im školovanje u Smokovljanima ostati u lijepom sjećanju.

Prvašići...

Dan kruha...

Kruh u mojoj obitelji

Moja mama svaki drugi dan kupi po 4 kruha od pekara. Brzo se suši i mi ga puno ne jedemo. Uvijek preostane. Ali kad moja baka umijesi kruh i okreće ga u kominu, to je za mene pravi – blagdan kruha. Jedini problem je u tome što se brzo pojede i što svi pitaju baku ima li još onoga kruha.

Ne daj Bože, ni jednog dana bez kruha!

Matko Milin, 8.r

Sudjelovanje učenika na natjecanju iz krosa u Dubrovniku, 13. 11. 2012.

* Pod vodstvom nastavnika Petra Brašića, četvero učenika je sudjelovalo na Županijskom natjecanju u krosu za osnovne škole, a to su: Hrvoje Matković, Matko Milin, Maroje Lujo i Mateo Miljević. Na natjecanju su zauzeli 18. mjesto.

Sjećanje na Vukovar...

* Dana 18. studenog 2012. obilježava se 21 godina od pada grada Vukovara, u kojem su mnogobrojni vojnici, djeca, žene i starci izgubili svoje nevine živote.

* Bitka za Vukovar je najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu. To je bila 87-dnevna opsada hrvatskog grada Vukovara od strane Jugoslavenske narodne armije, uz pomoć srpskih paravojnih snaga od kolovoza do studenog 1991. godine tijekom Domovinskog rata. Bitka je završena porazom lokalnog Zbora narodne garde, velikim razaranjem Vukovara i brojnim ubojstvima i progonom hrvatskog stanovništva. U bitki je poginulo između 2.900 i 3.600 ljudi.

Iako je bitka bila značajan i simbolički gubitak za Hrvatsku, koja nije povratila kontrolu nad gradom do 1998. godine, to je, također, bila pobjeda, koja je koštala JNA i pomogla da Hrvatska dobije međunarodnu potporu za svoju neovisnost. Budući da je široko štovana kao ključni trenutak u tijeku Domovinskog rata, to je pirova pobjeda Jugoslavenske narodne armije nad hrvatskim braniteljima Vukovara.

* U školi smo obilježili taj dan i prisjetili se svih strahota koje su se tada dešavale, minutom šutnje smo odali počast svim žrtvama pada "Grada heroja" te smo u dvorištu škole zapalili svijeće i lampione za sve one koji su dali svoje živote u domovinskom ratu.

Neka im je laka zemlja...

VUKOVAR

Knjižnicu su posjetili prvašići...

* Naši dragi prvašići su 22. 11. 2012. imali posjet knjižnici u našoj školi. Upoznali su se sa knjigama, vidjeli na koji način se knjige slažu na police, te su imali prilike pogledati prezentaciju putem koje su se upoznali sa pravilima ponašanja u knjižnici, načinom na koji se treba ponašati prema knjigama, na koji način se knjige čuvaju i kada se knjige vraćaju u knjižnicu.

Uređenje igrališta...

Sveti Nikola...

Zahvala svetom Nikoli

Dobro nam došao sveti Nikola!

Dragi sveti Nikola, ove smo godine viši razred – 5. razred.

U razredu nas je petero: Michela, Veronika, Helena, Branko i Domagoj.

Uz Vašu pomoć rastemo i napredujemo u znanju i vjeri.

Osjećano vašu zaštitu i pažnju.

Mislamo da Vas nismo razočarali ni povrijedili.

Uzdamo se u Vaše sveto milosrđe.

Vaš posjet našoj školi obvezuje nas na ustrajnost u dobroti i strpljivosti.

Zahvaljujemo Vam na primjeru svetosti i darežljivosti.

Vaš 5. razred !

Božíč...

Sveti Vlaho

Sveti Vlaho zaštitnik je grada Dubrovnika i čašćen kao njegov **parac** (u dubrovačkomu govoru znači zagovornik). Festa svetog Vlaha slavi se 3. veljače.

Lidrano

Igra snježnih pahuljica

Vidjela sam jedne noći tamne
kako plešu pahuljice sjajne,
kao anđeli koji s neba silaze
i zemlji prilaze.

U tihoj zimskoj noći,
kao male bijele zvjezdice,
s neba na zemlju silaze
mekane, snježne pahuljice.

Sada i one tako
padaju na zemlju lako.
Snježne, lijepe, lica bijela
padaju preko sela.

Vrte se, igraju,
plešu i pjevaju,
ulicom skakuću
i tragove u snijegu zameću.

Čarobno rese drveće,
zasipaju staze i puteve,
bijele sela i gradove.
A kad njihova igra prestane,
tad dječje veselje počinje!

Zima

Uski putić, mali brijeg
pokrio je bijeli snijeg.
Pahuljice svuda lete,
raduje se svako dijete.

Sanjke, skije i grudice
lete preko nizbrdice.
Veseli smo sada svi,
zima radost donosi.

Anica Matković 3. r.

Kišna kap

Kap mala
iz oblačića pala.
S lista na list se kotrlja.
Na velikom stala listu,
ugledala kišnu glistu!

Anica Matković 3. r.

Zvijezda

Zlatna zvijezda nebom leti,
a nigdje ne sleti.
Po tamnoj noći luta
i nebom stalno pluta.
Crnim nebom lijeće,
danju u dubok san kreće.
Kad se iz sna probudi,
vide je ljudi.
Kad zvijezda pada,
zaželi nešto tada!

Anica Matković 3. r.

Pahulja

Pahulje prhke
s neba su pale,
da bi nam svima
radost dale.
Iz oblaka sivog,
jedna je nesporna mala
u vodu pala,
sirotica uplašena.
Na kraju sve je došlo u red,
umjesto da se utopi, nestane,
pretvorila se u divan,
kristali led.

Anica Matković 3. r.

Maškare...

Poznato je da je veljača mjesec karnevala, maškaranog ludila, plesa i zabave, pa je i našu školu zahvatilo karnevalsko ludilo te smo jedva čekali utorak 12. 02. da se maškaramo, postanemo netko drugi i da se “otkačimo” uz pjesmu i ples. Tako je došao i taj peti sat, a školom su zavladaile vile i vilenjaci, patuljci, princeze, klauni, spidermani i druga strašna bića iz bajki i poznatih priča... Uz zabavu i ples, ukusne krafne i izbor najboljih maski vrijeme je jednostavno proletjelo...i sa veseljem iščekujemo iduću godinu u nadi da će maškare biti još maštovitije i zabavnije.... ;-)

Valentinovo...

Valentinovo, Dan sv. Valentina ili Dan zaljubljenih blagdan je koji se obilježava 14. veljače.

Legende o podrijetlu

Najpoznatija teorija o nastanku ovog praznika potječe iz Rima, još dok je kršćanstvo bilo potpuno nova i mlada religija, živio je svećenik Valentin. Tadašnji car, Klaudije I., naredio je svim vojnicima da se niti slučajno ne smiju ženiti ili zaručivati jer je držao da se vojnici (kao oženjeni ili zaručeni muškarci) neće htjeti boriti u njegovim ratovima, već će radije ostajati kod kuće sa svojim obiteljima. Svi svećenici odlučili su poštovati ovu carevu odluku, pa nisu više htjeli vršiti sam obred vjenčanja. Međutim, svećenik po imenu Valentin oglušio se na carevu odluku i počeo je potajno održavati ceremonije vjenčanja svih mladih parova koji su to željeli, sve dok ga vlasti nisu ulovile i bacile u tamnicu. 14. veljače (večer uoči rimskog proljetnog blagdana Luperkalija) svećeniku Valentinu odrubili su glavu. Nedugo nakon smrti narod ga je proglasio svecem, a kada se u Rimu učvrstilo kršćanstvo, svećenstvo je odlučilo spojiti blagdan Luperkalija i smrt Svetog Valentina u jedan. Odredili su da će se novi praznik slaviti 14. veljače, na dan Valentinove smrti, a ime su mu dali u spomen na ovog sveca. Naravno da postoje i druge teorije o porijeklu ovog praznika, pa se tako mogu pronaći teze da potječe od nekih poganskih obreda, dok druge pak govore kako se u srednjovjekovnim vremenima vjerovalo da se ptice počinju pariti 14. veljače, pa otuda običaj slanja "Valentinovskih" čestitki. Ipak, najvjerojatnije je da Valentinovo postoji u spomen na svećenika Valentina.

Tradicije Valentinova su različite po zemljama. U Engleskoj su prije sto godina oblačili malu djecu u odrasle na Valentinovo. Djeca su išla od vrata do vrata i pjevala Valentinovu pjesmu.

U Wales-u su se darivale drvene izrezbarene žlice. Simboli su najčešće bili srca, ključevi, a nosile su poruku "ti imaš ključ mog srca".

U nekim zemljama je običaj da djevojka od mladića dobije odjeću kao poklon, a ako ona zadrži dar znači da se želi udati za njega.

Intervju sa nastavnikom Slavkom Butiganom

BISTRINA: Gdje ste studirali?

NASTAVNIK: *U Mostaru – BiH.*

BISTRINA: Gdje vam je bio prvi posao?

NASTAVNIK: *Frankfurt – Njemačka – 1971 godina.*

BISTRINA: Što ste radili prije nego ste počeli raditi u školi?

NASTAVNIK: *Bio sam mesar u Kanadi, tamo sam otišao 1973.*

BISTRINA: Koje ste godine dobili prvi posao?

NASTAVNIK: *1977. godine – Muški đачki dom Dubrovnik.
1978. godine došao u školu Primorje.*

BISTRINA: Koja vam je generacija ostala u pamćenju?

NASTAVNIK: *Bilo je 35 generacija, pa se ne mogu zbog toga sjetiti.*

BISTRINA: Koji vam je bio najgori predmet u srednjoj školi?

NASTAVNIK: *Povijest i hrvatski.*

BISTRINA: Koje ste se godine vjenčali i koliko imate djece?

NASTAVNIK: *Vjenčao sam se 29.12.1979.godine, troje djece.*

BISTRINA: Koliko ste učenika oborili iz matematike?

NASTAVNIK: *Niti jednog, bio sam dobar učitelj.*

BISTRINA: Jeste li u svom radu imali učenika koji su nastavili vašim stopama?

NASTAVNIK: *Naravno da jesam...*

BISTRINA: Jeli bilo dobrih kolegica?

NASTAVNIK: *Aa bilo ih jee...*

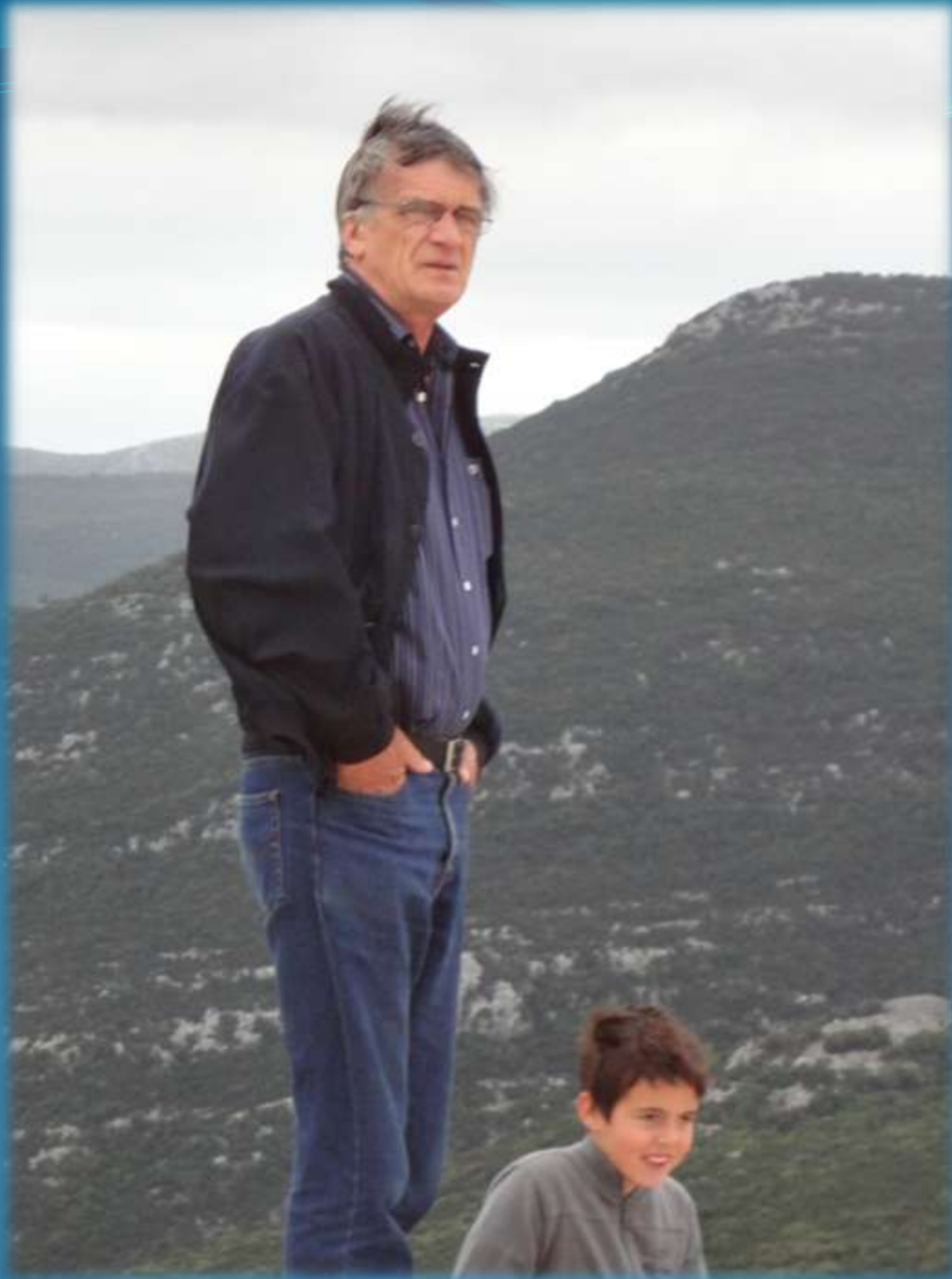
BISTRINA: Po čemu će te pamtiti vaše prve i zadnje osmaše?

NASTAVNIK: *Prve – zbog toga što sam ih učio samo mjesec dana, a zadnje – najtemperamentniji, imali su najveću slobodu, najzanimljiviji, najslobodniji u govoru.*

BISTRINA: Nešto za kraj!

NASTAVNIK: *Sve što je lijepo kratko traje!*

Pripremili: Andro Čamo, Marija Magdalena Stanković, Mia Kaznačić

Šareno iznenađenje

Antonela Dender

Jednom davno, na jednoj farmi živjela je jedna koka koja je čak i na Uskrs bila nesretna i tužna.

Na Uskrsnje jutro, ostale životinje su se sastale kako bi smislile "kako pomoći nesretnoj koki".

Nakon dugog razmišljanja, zeko se dosjetio kako razveseliti tužnu koku.

"Kada koka bude spavala, obojati ćemo njezina jaja u razne boje".

Nakon nekog vremena koka je pošla spavat i ostavila jaja u drugoj prostoriji. Zeko je odmah pohitrio po boje za bojanje jaja. Obojao je jaja u razne boje.

Kada se koka probudila, pošla je u drugu prostoriju. Ispred nje su bila različito obojana jaja.

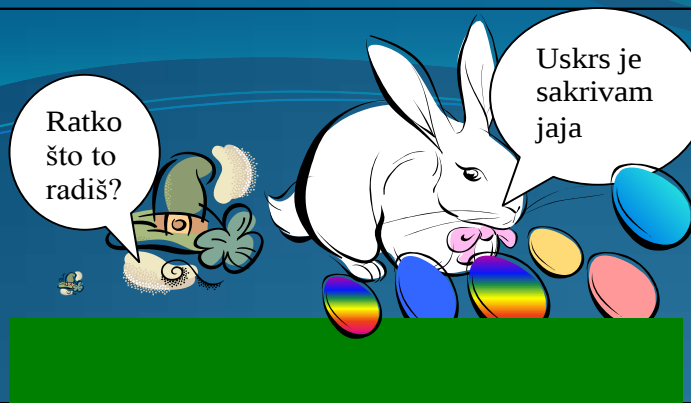

Koka je bila presretna. Obećala je ostalim životinjama na farmi da će od tog trenutka biti sretna i da više neće biti tužna.

Sretan Uskrs

Kraj!

Proljeće...

Ode zima

Ode zima, proljeće dođe. Cvijeće raste: lijepe visibabe, ljubičice, tratinčice i jaglaci. Leptirići lete kao male pčelice. Ja lovim leptiriće, šarene kao cvijeće. Zajedno se radujemo proljeću i suncu. Ono nas dodiruje svojim toplim zrakama i budi nas iz sna.

Doviđenja zimo, otvaramo proljeću vrata!

Anica Matković, 3. r.

Proljeće

Zima polako odlazi, a proljeće nam dolazi. Proljeće nam se probudilo. Počelo je pričati sa svim životinjama koje su prolazile šumom. Kada sam hodao šumom stablo me podiglo visoko u nebo. Oko mene su letjeli leptiri i cvrkutale ptice na granama. Nastavio sam hodati i napokon izašao iz šume. Legao sam na zemlju ugrijanu suncem, a trava me poškakljala po glavi. Volim slušati mirisno, zeleno lišće kako se migolji na stablima i životinje koje leže pod drvećem u miru i tišini.

Lukša Bazdan, 4. r.

Opis proljeća

Proljeće u mom kraju je beskrajno lijepo.

U proljetno vrijeme kada sve sjaji i blista mali slavuji pjevaju. Mala se djeca igraju među grmovima, a proljeće sve to gleda. Kada jutro dođe proljeće otvori svoje blistave zelene oči i odmah se baca na posao. Ptice vježbaju pjesmice razne, a medo svoje mrkle oči otvara i traži med. 1. travnja proljeće budi razne cvjetove, a nagovara sunce da jače grije. Proljeće je pričalo drveću gdje je ona bila dok je u njih bilo ljeto, jesen i zima. Svake godine bi proljeće došlo s novim i uzbudljivim pričama. Jednom sam išla sa svojim prijateljima na livadu. Cijeli dan bi se igrali, a kada bi pala večer gledali bi zalazak sunca. Sjeli smo u krug, a svakome od nas je leptir sjeo na nos. Zatvorili bismo oči i razmišljali kako proljeće izgleda u drugim krajevima. 21. lipnja proljeće završava sa svojim radovima i odlazi u drugi kraj.

Melany Čamo, 4.r.

Proljeće

Zima pomalo tone u san, a lijepo mirisno proljeće se budi.

Dok sam šetao šumom, drvo me zagrlilo svojim mirisnim granama, a zelena trava me pomilovala po glavi dok sam ležao na njoj. Dok sam se odmarao na travi, prišao mi je mali cvrčak i zapjevao njegovu najdražu pjesmicu. Sklopio sam oči i uživao u toplini sunca.

Cvrčak je otpjevao njegovu pjesmicu i otišao u svoj dom, a ja sam polako utonuo u san na nježnoj travi.

Ivan Bazdan, 4. r.

Prva pustolovina

U proljeće snijeg se otapa. Male nestašne kapljice započinju svoju igru koja nikad ne prestaje. Dođu do rijeke, a sunce jače grije i kapljice dođu u oblake. Jedna mala kapljica sjela je na oblačak i čekala prvu kišu. Mala kapljica je bila toliko uzbuđena da je samo šutjela. Oblak ju upita: „Kako se zoveš nova mala kapljice?“. „Ja se zovem Mala kapljica“, odgovori mu. „Ja želim letjeti i biti slobodna“, kaže. „To ti mogu priuštiti“, reče joj. Prošla su dva tjedna, a od kiše ništa. Tih im se dana pridruži kapljica velika kao zrno graha. „Bok“, kaže velika kapljica. „Odakle si ti mala kapljice, kako se upoće zoveš?“. „Ja sam Mala kapljica, a nastala sam iz snijega. Tko si ti i što radiš ovdje?“, upita. „Ja se zovem Velika kapljica i čekam prvu kišu kao i ti“. Tada najednom počne puhati snažan vjetar i svi oblaci što su ih grijele tople sunčeve zrake su se pomaknuli, a onda je postalo hladno. Mala i Velika kapljica su se zagrlile i zajedno grijale dok je oblačak trpio zimu i hladnoću. Postajalo je sve hladnije, a Mala i Velika kapljica su se sve više stiskale da bude toplije. „Možda je ovo kraj?“, reče mala kapljica. „A što ako se više nikad ne utoplimo i vidimo zlatne zrake sunca?“, upita. „Ma ne, ja sam ti već sve ovo prošla“, reče Velika kapljica. „Samo kako sam spavala sve sam zaboravila, ali se sjećam da je bilo božanstveno“, prisjećala se. Prošlo je tjedan dana, a Mala i Velika kapljica obukle su svoje bijele kaputiće i čipkaste haljinice. Umjesto uz kišu, one su padale sa snijegom i lepršale su kao mali leptirići u proljeće. Mala kapljica je nakon nekog vremena opet postala kapljica. Tada je padala uz kišu. Velika i Mala kapljica stalno su bile zajedno.

Melany Čamo, 4. r.

Ekskurzija...

SAMO ZA TAJ OSJEĆAJ

To se više nikad neće ponoviti- to se više ne može ponoviti.. Bilo ja fenomenalno. Svi su bili dobre volje, a pogotovo mi. Atmosfera je bila za pet (a i cure/dečki). Znamenitosti nas nisu zanimale samo smo živjeli za svaku večer kada bi' izlazili u disco...

Andro Čamo, Mia Kaznačić, Matko Milin, 8.r.

Razrednica i Mia sa
“starkom”

Arena čuda čini
od djece...

Ovo je stablo samo zbog nastavnice Marije...

200. "TITO ODLAZI U LEGENDU, ODAKLE KAO DA JE I STIGAO"
KRLEŽA.

200. "TITO ENTERS THE LEGEND AS THOUGH HE CAME FROM IT"
KRLEŽA.

Krleža imao si pravo...

RIS???? ;-) hahahhahah

Hodajući putevima slavnih...

Nađi uljeza_____?

Moja mama

Moja majčica draga
prema svakome je blaga.

Kad sam tužna
ona mi kaže “NISI TI RUŽNA”.

Ona se nasmiješi, nebo blista
od njezina osmijeha sve prolista.

Za svaki problem ima rješenje
zato svome bratu moram dato oprostjenje.

Njezina blaga je ruka
zbog mene mora proživljavati mnogo muka.

Ipak to je moja majka,
naš život je kao bajka.

Melany Čamo, 4.r.

Moja mama

Moja mama ima crnu kosu.
Zubi su joj bijeli kao snijeg.
Ima smeđe oči.
Ona je niska.
I nježna.
Ona je lijepa.
Kad sam tužna ona mi nešto pokloni.
Ja volim svoju mamu.

Emanuela Stanković, 2.r.

Dan škole...

21. Svibnja 2013. je Dan naše škole koji smo tradicionalno obilježili polaganjem vijenaca poginulim braniteljima i školskom priredbom...

Škola iz snova

Zašto se u školi samo uči,
zašto se ne igra kao i kući?

Kad bi u školi umjesto učenja i muke
uzeli igračke i balone u ruke.

Kad bi umjesto običnog školskog sata
uveli sat glume, šminkanja i rata.

Zašto umjesto učitelja od kojih boli glava
nebi imali klauna koji u školi živi i spava.

Kad nebi bilo učitelja, brojeva i slova
bila bi to škola iz snova.

Veronika Stanković, 5.r.

Škola iz snova

Zašto u školi umjesto pisanja i čitanja
ne uvedu sate igranja i šminkanja?

A zašto umjesto matematike
nebi uveli sat igre i informatike?

Zašto umjesto tehničkog
nemamo sate pjesničkog?

E da je ovo stvarno,
to bi bilo bajno.

Ipak je ovo moja
škola iz snova!

Michela Kužić, 5. r.

Izlet u Split...

Naših ruku djelo...

Naši učenici se u školi bave i klesanjem kamena te skupljaju saznanja o tom starom zanatu uzimajući po prvi put dijetlo i čekić u ruke...

...A na likovnoj se grupi bave i grafikom te otiskivaju linoreze...

JELENA STANKOVIĆ
6.5

Mali đak

Bio jedan mali đak
Koji je uvijek bio jak.
Uvijek ima modrice na koži
Uvijek je bio u našoj školi.
Uvijek je imao svoju kravu
Koja je uvijek pasla sviježu travu.
Uvijek je gledao malog vuka
Nikad nije znao što je muka.
Iako je loš u školi,
Maja još uvijek njega voli.
Iš'o jednog dana u lov
Pa je pao kao vol.
Nisu prošla ni dan-dva
Njega i dalje boli glava.
Bio jedan mali đak
Koji je uvijek bio jak.

Hrvoje Matković, 7. r.

Nauka je muka

Učim i (ne)učim,
muka je to prava.

Loša ocjena
za mene se sprema.

Želim učiti,
al' mi knjiga bježi,
OD ISPITA SE JEŽIM!

Nastavnici, vi ste
noćna mora;
muka mi je
što se učiti mora!!!

Mateo Stanković, 7. r.

Trogir

Lipi moj mali Trogir,
cili svit za tebe zna.
Zna za kale i kantune,
balature i portune...
Sveti Ivan za te moli,
a i ja te jako volim:
- buket riječi vedrih boja
poklanja mi baka moja.

Veronika Stanković, 5. r.

U moru kupati se volim,
za dopuštenje mamu molim.

Nakon “napornog” dana bio bi red,
da za nagradu dobijem sladoled.

S rive bacam se u dubinu mora,
a poslije bježim u hladovinu bora.

Helena Mišković, 5. r.

Literarni uspjesi???

I malo smijeha....

Luce

U Luce na glavi
nova kopčica stoji,
kosu joj broji.

U Luce mašna na kosi,
bije le cipelice ona nosi.

U Luce mašna na kosi bijela,
kraj cipela ona je sjela.

Mateo Miljević, 6. r.

Požar

Požar smo doživili,
Školu smo zapalili.

Gasili smo cijele dane sa:
Benzinom, molotovljevim koktelima,
Sumporom, suhim granama,
Ali bezuspješno.

Kad smo došli kući,
Prijavljeni smo u popravni dom.

Veselje je došlo, dvije stvari su se dogodile:
Mi smo u popravnom domu iz kojeg će nas
Izgleda brzo izbaciti i nema škole.

Djeca su sretna ali štreberi nisu,
Hoće obnoviti školu,
Ali zato smo mi tu,
Uništavači škole.

Maroje Lujo, 7.r.

Hrvatski

Škola + hrvatski,
najgori su to parovi.
Glagoli, pridjevi, zamjenice...
Tko ih izmisli???

Jadni mi!

Mrzim tih puno definicija,
tih glupih kombinacija.
Škola – taj luđački dom,
samo štreberi pate za njom.

Groblje ljudi postoji
koji su zbog škole umrli,
koji su se mučili
i glupu školu pohađali.
Koliko ljudi ima sretnih,
koji nikad nisu učili
i školu nisu pohađali.

Ljudi su htjeli
nju što prije završiti
i zato ovoj patnji je kraj,
praznik je došao sveti,
“slobodni smo” vičemo svi!

Pun razumijevanja

Jednom je u razredu
Nedostajalo dvoje učenika.
Jedna djevojčica je pitala
Učitelja da je pusti u dvorište
I učitelje je pustio.
Dječak je pitao
Može li prije kući
I pustio ga je.
Još jedan dječak je pitao
Može li ići kući
Jer ga boli zub
I njega je pustio.
Kad je malo pomnije pogledao
Vidio je da je
Ostao sasvim sam.

Haiku poezija...

Plavetnilo beskraja,
Krik galeba,
Barka na pučini.

Matea Bazdan 6. r.

Zlatno sunce,
Modro more.
Bijelo jedro.

Matea Bazdan 6. r.

Sočne jabuke.
Lišće na stazi.
Stabla ogoljela.

Matea Bazdan 6. r.

Modro nebo.
Žuti mjesec.
Bijeli snijeg.

Jelena Stanković, 6. r.

Lišće lebdi.
Bura vije.
Jesen vino pije.

Mario Slade, 6. r.

Kiša pada,
Sava buja.
Velika oluja.

Mario Slade, 6. r.

Glupe godine...

Prošlih godina, kad sam još bio “mališ”, gledao sam, onako sa strane tadašnje šestaše. I čudom se čudio! Pa što je to s njima, mislio sam. Razmišljao sam o tome kako su smiješni i neobični...

Jednog dana družili su se svi zajedno, smijali, zabavljali... Drugog dana bili su posvađani svak sa svakim. Mrzio je Marko Anu, Ana Luku, Antonija Anu! Trećeg dana ona bi se došla ispričati Antoniji “jer je ona to rekla, a ustvari nije mislila tako, ali joj je bilo krivo što se ona družila s Lukom”. A Luka se njoj sviđa. Ha, ha, ha. “Ono kao glup i gluplji”. I tako opet iz početka.

Danas sam ja u tim godinama, šestaš sam i sad su mi neke stvari puno, puno jasnije. Ne mogu reći da ih sad razumijem, ali sad sam ja u krugu “glup i gluplji”. Nekad bi se smijao, nekad plakao. Nešto što nam je danas jako dobro sutra nam ne odgovara i svi smo mrzovoljni zbog toga...

...Ako se slučajno s nekom curom našališ, a ona ne shvati to kako bi to želio da bude, eto ti svađe narednih 5 dana. Ako nisi obukao cool tene ili majicu nitko te ne doživljava. A ako si slučajno dobio cool mobitel ili neku drugu glupost onda si naj, naj u razredu barem 5 dana.

I tako iz dana u dan, nekad usponi, nekad padovi. Čini mi se više padova nego uspona. Što je najgore, sve to, te gluparije, a ustvari brige tek su počele...

Mario Slade, 6. r.

Kraj školske godine...

Slike govore više od riječi.....

Slavkova oproštajna ...

Naš dragi nastavnik matematike Slavko Butigan odlazi u zasluženu mirovinu...

Nedostajat će i učenicima i svojim kolegama, a mi mu od srca želimo mirne i ugodne umirovljeničke dane....

Ugodno ljeto i ljetne praznike žele Vam učenici i
djelatnici O. Š. Primorje Smokovljani!!!!!!!

